

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

det bør være en åbning, der er så bred som muligt, både geografisk og socialt. Det behøver naturligvis ikke være en workshop præcis som den, vi har kendt, men den må hvile på princippet om åbenhed, og den bør styres af brugerne under ansvar. Man må gøre sig klart, at man ikke uden videre kan stille krav om alsidighed og balance til en institution som filmværkstedet, der først og fremmest er afhængig af, hvem der kommer og vil lave hvilke film. Det er på den anden side også klart, at vi ikke kan acceptere et system, der bevidst stræber mod ensidighed.

Jeg har som andre modtaget statsrevisorernes betænkning her til morgen. Jeg havde først læst om den i aviserne, og derfor har jeg naturligvis ikke – hvad der måske havde været ganske rart – kunnet sætte mig ind i enkelthederne i den. Men da det er blevet nævnt her, skal jeg kun understrege, at ud fra det, jeg har kunnet se, er jeg enig med statsrevisorerne i, at filminstitutts Workshop må overholde alle normer med hensyn til regnskabsaflæggelse, lønninger, vederlag osv. I det omfang dette ikke er sket, vil jeg naturligvis påtale det over for filminstituttet og samtidig pålægge bestyrelsen at medtage disse synspunkter ved udarbejdelsen af nye retningslinjer, hvad den nu er i færd med. Jeg kan også give tilsagn om, at jeg ikke vil godkende retningslinjer, som ikke til fulde sikrer kontrol med overholdelsen af disse normer.

Men jeg vil tilføje, at efter de oplysninger, jeg har fået, så er det min overbevisning, at der i forbindelse med Workshoppen ikke er sket nogen overtrædelse af retningslinjerne for filminstitutts import og distribution af udenlandske film, som det har været sagt. Jeg har da også noteret mig, at statsrevisorerne ikke med sikkerhed mener at kunne tage stilling til dette spørgsmål, og at sagen har et så beskedent omfang, at det ikke skønnes forsvarligt at forfølge den, da dette vil kræve et betydeligt undersøgelsesarbejde.

Jeg vil gerne konkludere, at jeg egentlig ikke forstår modstanden mod Workshoppen. Der er ingen, der er forpligtet til se disse ting, men der er mange, der er interesseret i den og har behov for den. Det kan vi se af efterspørgslen i kraft af den distribution, der er igangsat som en forsøgsordning. Det er arbejdspladser, det er foreninger, det er klubber, det er biblioteker, der har brugt Workshoppen som et alter-

nativt produktions- og distributionsorgan. Jeg citerede de europæiske kulturministre. Der er jo lande, hvor det ville være et fremskridt at få oprettet et filmværksted som det, vi nu kender i Danmark. Det har der faktisk været nogen international opmærksomhed omkring. Det måtte være et endnu større tilbageskridt, hvis vi i Danmark, når vi nu har fået et filmværksted, der har anskaffet sig apparaturet, og hvor efterspørgslen, behovet, har vist sig, ikke skulle genoprette det.

Hr. Bernhard Baunsgaards bemærkning om den formelle ytringsfrihed har jeg besvaret. Jeg mærkede mig også sammenligningen med bladene. Nu er det jo sådan med de blade, vi har i dag, at der er en meget fri adgang til at kunne få sine artikler trykt. Dertil kommer, at også her overvejer vi. I øjeblikket sidder der en kommission under ministeriet for kulturelle anliggender, og der sidder også én under statsministeriet, der overvejer. Man bliver måske nødt til at give bladstøtte eller statsstøtte til bladudgivelse i Danmark i dag.

Jeg skal kun gøre den bemærkning til hr. Chr. Christensen, at da jeg faktisk havde troet, at de to forslag skulle behandles under ét, nævnte jeg i min fremsættelse, at jeg havde taget det andet problem op.

Jeg skal ikke gøre mange flere bemærkninger. Jeg vil kun sige, at jeg jo er et meget åbent menneske for forhandlinger og debatter. Der er kun én ting, jeg vil sige: den åbenhed forudsætter, at den kunstneriske ytringsfrihed også sikres på filmens område.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til de øvrige ordførere. Jeg skal ikke kunne sige, om det er verdens bedste filmlov; den har jo fået et par skår undervejs, men det har i hvert fald vist sig, at den trods alt har kunnet fungere. I den periode, den har eksisteret, er der sket en udvikling inden for dansk film, som har været inde i en nedgangsperiode, og det synes jeg er tilfredsstillende. Jeg er da parat til, at man laver en redegørelse, diskuterer og undersøger disse forhold omkring filmen og i det hele taget på det kulturpolitiske område. Det kommer vi jo bl. a. til, når vi skal afgive en redegørelse om Statens Kunstfond.

Så vil jeg gerne sige, at der er én ting, man en gang imellem glemmer, når man taler om modstand imod kulturpolitik: hvorfor var den der ikke i gamle dage? Jo, det er, fordi alle de områder, vi diskuterer, teater, bøger, mu-